

[Trafikministeren]

kørselsforsøg med personbiler og busser, og reglerne er indrettet under hensyn til internationale kropspåvirkningsstandarder, således at passage af bump ikke skulle give anledning til helbredsrisiko ved overkørsel.

Der er således taget hensyn til chaufførernes arbejdsmiljø, og der er ikke grundlag for at fastslå, at passage af bump udført efter vejreglerne har sundhedsmæssige konsekvenser.

Det er herved forudsat, at trafikanterne passerer bumpene med den hastighed, som er formålet med foranstaltningen.

Da spørgsmålet om arbejdsmiljøet for chauffører rejses jævnlige, har Vejdirektoratet besluttet at gennemføre yderligere kørselsforsøg med busser. Såfremt resultatet af disse forsøg måtte dokumentere et behov for en revurdering af de eksisterende retningslinjer for udformning af bump, vil Vejdirektoratet tage initiativ hertil.

Spm. nr. S 116

Til *socialministeren* (4/11 92) af:

Inger Stilling Pedersen (KRF):

»Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig med hensyn til gennem lovgivning at beskytte ældre ambulering svært demente?«

Begrundelse

89 pct. af plejehjemmene har en eller flere demente beboere, der går. 54 pct. af plejehjemmene har en eller flere beboere, der af denne grund udgør et problem. På plejehjemmene anvendes forskellige adfærdsregulerende midler, bl.a. psykofarmaka. I en undersøgelse om brug af psykofarmaka på kommunale plejehjem, som er refereret i Ugeskrift for Læger nr. 45, 2. november 1992, konkluderer Jørgen Tybjerg og Nils Christian Gulmann, at forbruget er for stort set i lyset af midlernes ringe og videnskabeligt udokumenterede effekt og risiko for alvorlige bivirkninger.

De svært demente får ikke medicinen på grund af dens virkning, men på grund af dens bivirkning, nemlig den, at de forhindres i at forlade plejehjemmet, når de er sløvet af beroligende medicin og sovemedicin. Det er uetisk at sløve svært demente ældre, bare fordi man ikke på anden måde har mulighed for at forhindre, at de forlader hjemmet.

Det er langt mere etisk at fastsætte nogle lovgivningsmæssige rammer for, hvilke udgangsbegrænsende foranstaltninger der må anvendes for at forhindre, at svært demente udsætter sig selv eller andre for fare, selv om deres personlige frihed derved begrænses.

Svar (11/11 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil indledningvis sige, at det er et spørgsmål, som har været overvejet meget grundigt. Socialministeriet har foretaget en spørgeskemaundersøgelse blandt kommuner og plejehjem samt foretaget en række interview med plejehjemsledere for at få belyst omfang og karakter af problemerne med senildemente på plejehjem. Undersøgelsen blev offentliggjort i »Rapport om initiativer for gamle med demens«, 1991.

I begrundelsen for spørgsmålet angives, at 89 pct. af plejehjemmene har en eller flere demente beboere, som går fra plejehjemmet, og at 54 pct. af plejehjemmene har en eller flere demente beboere, der af denne grund udgør et problem. Disse oplysninger stammer netop fra Socialministeriets rapport.

Det iøjnefaldende i de refererede oplysninger er, at næsten 90 pct. af plejehjemmene har senildemente beboere, som af og til går fra plejehjemmet, men kun godt halvdelen af plejehjemmene har en eller flere beboere, der af denne grund udgør et problem. Plejehjemmene oplyser nemlig, at mange af disse beboere godt kan færdes uden for plejehjemmet, fordi de f.eks. altid går ad den samme, sikre vej, eller at de generelt godt kan færdes i trafikken. I de plejehjem, som har demente beboere, der udgør et problem på grund af ambulering, er det samtidig værd at bemærke, at det i langt den overvejende del af disse plejehjem er en eller to beboere, som udgør problemet. Hertil kommer, at det også for beboere, hvor ambuleringen opfattes som noget problematisk, gælder, at der kan være tale om et tidsmæssigt afgrænset problem. Det kan således ofte være problemer umiddelbart i forbindelse med indflytning i plejehjemmet, der vil kunne løses i denne periode, hvis der tages særlige hensyn.

I Socialministeriets undersøgelse peger det store flertal af plejehjem på, at det ikke er lettere adgang til tvangsforanstaltninger, som er nødvendigt for at bedre forholdene for de de-